

Arrest

nr. 284 332 van 6 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat K. STOROJENKO en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens de verklaringen van jouw moeder N.F. (...) (O.V. (...)) en jouw vader N.A. (...) (O.V. (...)) en de gegevens in jouw administratief dossier ben je geboren in Mol (België) op (...). Jouw ouders kwamen naar België en dienden hier op 9 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 januari 2020 oordeelde het Commissariaat-generaal het verzoek van jouw ouders als kennelijk ongegrond omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door jouw ouders aangehaalde problemen met de familie van jouw moeder omwille van hun relatie. Op 18 juni 2020 bevestigde de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing en voegde zij hier aan toe dat jouw ouders evenmin aannemelijk hadden gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen, zo hier al geloof aan kon worden gehecht, zij zich niet konden beroepen op de hulp van en/of bescherming van de in Albanië aanwezige autoriteiten. Vervolgens dienden jouw ouders op 24 september 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Het Commissariaat-generaal nam op 27 oktober 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing omdat jouw ouders geen elementen aanbrachten die de vastgestelde ongeloofwaardigheid konden opheffen of de mogelijkheid op bescherming van de Albanese autoriteiten konden herzien. Op 2 juni 2022 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hun beroep hiertegen. De beslissingen in de opeenvolgende verzoeken van jouw ouders zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22 juni 2022 dienden jouw ouders een derde verzoek om internationale bescherming in. Diezelfde dag dienden jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan verklaarden jouw ouders dat zij vrezen dat de familie van jouw moeder jou iets zal aandoen bij een terugkeer naar Albanië omdat zij tegen het huwelijk van jouw ouders zijn. Feiten die door jouw ouders reeds werden opgeworpen in hun tweede verzoek en die worden herhaald in hun huidig verzoek. In het kader van het derde verzoek om internationale bescherming van jouw ouders wordt evenwel, bij gebrek aan elementen in de zin van artikel 57/6/2 §1 van de Vreemdelingenwet, wederom een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw moeder een kopie van je geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat je niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens je jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden jouw moeder, N.F. (...) (O.V. (...)), en jouw vader, N.A. (...) (O.V. (...)) opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en de verklaringen van jouw ouders in jouw hoofde op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Het huidige derde verzoek van jouw ouders, dat werd ingediend op basis van motieven die uw ouders bij hun vorige verzoeken hebben toegelicht, wordt bij gebrek aan elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard. Net zoals jouw ouders hebben uiteengezet in hun opeenvolgende verzoeken, verklaarden zij in jouw hoofde dat zij vreesden dat je gedood zou worden door de familie van jouw moeder omdat zij gekant zijn tegen de relatie van jouw ouders (CGVS, p. 4 en 5).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor je rechtvaardigen.

Jouw geboorteakte kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit wordt hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van:

- artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/1, §4 57/6, §3, 6° en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- artikel 22bis GW;
- De rechten van het kind — zie het art. 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie;
- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker betoogt:

“Anders dan het CGVS stelt in de beslissing brengt de minderjarige verzoeker weldegelijk eigen elementen aan die niet dezelfde zijn als de elementen in het verzoek van zijn ouders.

Het artikel 57/1, lid 1 van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat:

(...)

Het artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat:

(...)

Uit het artikel 57/1 lid 1 van de wet van 15.12.1980 volgt dat een verzoek ingediend door de ouders geacht wordt te zijn ingediend voor hun minderjarige kinderen. Wanneer de ouders hun verzoek baseren op de vervolging en de problemen die hun minderjarig kind heeft, kan er ónmogelijk gesteld worden dat het minderjarig kind geen eigen elementen aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het CGVS kan zich niet verschuilen achter de procedure van de ouders en stellen dat het verzoek van de minderjarige verzoeker niet-ontvankelijk is.

De minderjarige verzoeker heeft weldegelijk eigen elementen die anders zijn dan in het verzoek van zijn ouders. Het is de minderjarige verzoeker die problemen zal ondervinden bij zijn terugkeer naar Albanië.

Hij zal het directe doelwit zijn van de wraak van de familie van de kant van zijn moeder.

Uit de verklaringen van de ouders van minderjarige verzoeker blijkt dat zij op de hoogte zijn van zijn geboorte. Zijn moeder heeft haar familie opgebeld en geprobeerd om de ruzie bij te leggen.

De ouders van de verzoeker verklaarden hierover het volgende:

(...)

Uit de verklaringen van de ouders van de verzoekers blijkt dat de ruzie nog steeds niet is opgelost.

De minderjarige verzoeker heeft een eigen vrees aan aanleiding van het conflict van zijn ouders, omdat hij, zoals hierboven gesteld, een direct doelwit kan zijn van de wraak van de familie van zijn moeder.

Het CGVS voert geen degelijk onderzoek en verwijst louter naar de vorige verzoeker van de ouders van minderjarige verzoekers.”

Verzoeker vervolgt:

“Hoewel de verzoeker minderjarig is rept de bestreden beslissing met geen woord over het hoger belang van het kind.

De minderjarige verzoeker verwijst naar het artikel 57/1, § 4 Vreemdelingenwet:

(...)

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

(...)

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent :

(...)

Volgens de General Comment nr. 14 van het VN Kinderrechtencomité bij het Internationaal Kinderrechtenverdrag (...) dient er een best Interest assessment te gebeuren in het kader van elke beslissing met betrekking tot een kind.

Elementen die in overweging genomen dienen te worden in het kader van het hoger belang zijn de volgende :

(...)

Hoewel het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging voor het CGVS zou moeten zijn, bevat de bestreden beslissing geen enkele motivering in die zin.

De advocaat van de minderjarige verzoeker deelde mij aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat er met verschillende zaken rekening gehouden moet worden.

Het wordt niet betwist dat de minderjarige verzoeker in België werd geboren en nooit in het land van zijn ouders is geweest. Hij heeft er geen enkele band of voeling mee.

Hij zal omwille van zijn vrees voor de familie van zijn moeder geen normaal leven kunnen leiden bij terugkeer. De familiale conflicten in Albanië gaan over van ouders op de kinderen. De ongewenste relatie van zijn ouders heeft geleid tot zijn geboorte.

De minderjarige verzoeker is het symbool van deze afgekeurde relatie en zal daardoor een doelwit zijn.

In België heeft de minderjarige verzoeker een normaal en rustig leven. Hij kon zich ontwikkelen en kind zijn in alle veiligheid. Hij gaat naar de crèche en treedt in interactie met andere kinderen.

In Albanië zal dit alles niet mogelijk zijn. Hij zal samen met zijn ouders ondergedoken moeten leven geïsoleerd van het gevaar en de buitenwereld.

Het CGVS dient bovendien een toekomstgerichte beoordeling te maken. Het is voldoende dat de minderjarige verzoeker een vrees voor vervolging heeft en niet al daadwerkelijk vervolgd moet zijn.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht door geen rekening te houden met het hoger belang van het kind. Er hierover zelfs niks gemotiveerd."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande *"huidig verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren de verzoekers te erkennen als vluchteling, onderschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen en uiterst onderschikt de bestreden beslissing te vernietigen"*.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift vooreerst een betoog omtrent het hoger belang van het kind en wijst in dit kader onder meer op artikel 22bis van de Grondwet, artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen, waaronder artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

3.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of verweerder al dan niet terecht heeft besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en de verklaringen van jouw ouders in jouw hoofde op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Het huidige derde verzoek van jouw ouders, dat werd ingediend op basis van motieven die uw ouders bij hun vorige verzoeken hebben toegelicht, wordt bij gebrek aan elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard. Net zoals jouw ouders hebben uiteengezet in hun opeenvolgende verzoeken, verklaarden zij in jouw hoofde dat zij vreesden dat je gedood zou worden door de familie van jouw moeder omdat zij gekant zijn tegen de relatie van jouw ouders (CGVS, p. 4 en 5).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor je rechtvaardigen.

Jouw geboorteakte kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit wordt hier niet betwist.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Waar hij herhaalt dat hij een eigen vrees heeft, dat hij ook zelf problemen zou riskeren te ondervinden bij een terugkeer naar Albanië en dat ook hij het directe doelwit zou zijn van de wraak van de familie van zijn moeder, dient immers te worden opgemerkt dat, zoals met recht wordt aangegeven in de bestreden beslissing, uit de stukken van het dossier genoegzaam blijkt dat verzoekers ouders deze vrees reeds hebben uiteengezet en dat deze vrees aldus reeds werd beoordeeld in het kader van de eerste twee opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders, die ook in naam van verzoeker werden ingediend. Verzoeker betwist verder niet dat het derde verzoek om internationale bescherming van zijn ouders niet-ontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift daarnaast nog aanhaalt dat hij in België werd geboren, dat hij nooit in Albanië is geweest, dat hij geen enkele band of voeling met Albanië heeft, dat hij in België een normaal en rustig leven leidt, alsmede dat hij zich in België kon ontwikkelen, naar de crèche gaat en in interactie is met andere kinderen, dient te worden vastgesteld dat dit op zich geen elementen zijn die kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in hoofde van verzoeker. Dient namelijk te worden opgemerkt dat verzoekers mate van integratie in België *an sich* niet relevant is voor de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming en dat de commissaris-generaal noch de Raad in deze de bevoegdheid heeft om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van humanitaire gronden. Er bestaat geen bepaling die toelaat om louter op basis van humanitaire overwegingen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker. Verzoeker toont in dit kader daarenboven in het geheel niet aan dat, op welk(e) vlak(ken) en in welke mate de Albanese samenleving zou afwijken van de Belgische samenleving, en dit in zulke mate dat dit voor hem (mogelijk) problemen zou kunnen opleveren. Verzoeker preciseert of concretiseert in dit kader verder op generlei wijze dat of waarom hij persoonlijk niet zou kunnen aarden binnen de Albanese samenleving. Gelet op zijn bijzonder jeugdige leeftijd, kan daarenboven bezwaarlijk ernstig worden genomen dat verzoeker zelf reeds dermate vertrouwd zou zijn met de in België

heersende waarden en normen en dermate gevormd zou zijn door het leven alhier dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij naar Albanië zou gaan. Gelet op zijn jeugdige leeftijd, kan niet worden ingezien waarom verzoeker zich niet eenvoudigweg zou kunnen conformeren aan de gebruiken, normen en levenswijze aldaar. Verzoeker maakt aldus in het geheel niet aannemelijk dat het loutere gegeven dat hij in België is geboren en enkele jaren in dit land heeft gewoond hem als persoon reeds dusdanig zou hebben gevormd dat hij niet zou kunnen aarden binnen of zich zou kunnen aanpassen aan de Albanese samenleving en de aldaar heersende normen.

3.6. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.7. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT